

Családunk

családpasztorációs folyóirat



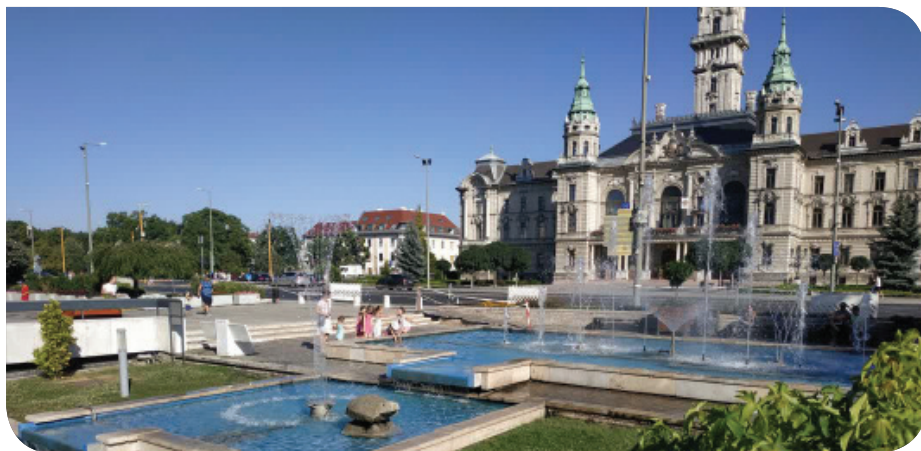
2019. augusztus

“Keresd Krisztus képmását minden arcvonásban!”

VESZPRÉMI ÉRSEKSÉG CSALÁDTÁBORA

GYŐR FELFEDEZÉSE

Képes beszámoló, Veszprémi Érsekség családtábora, Győr, 2019.



TISZTELT OLVASÓ



“Pihentében is megáldja az Úr, akit szeret.” (Zsolt 127,2)

Munkatársi csoportunk a tábor megszervezésének első pillanatától a zsoltáros szavainak megtapasztalását tűzte ki célul. Szerettük volna megélni, hogy “Pihentében is megáldja az Úr, akit szeret” (Zsolt 127,2). Imaláncba kezdtünk, hogy olyan lehetőségeket kínáljunk a résztvevők számára a rendelkezésünkre álló időben, melyben az Isten tekintetének tere és ereje van. Hónapokon át ötleteltünk, szerveztünk, találkoztunk, beszélgettünk, hogy a személyes imáinkban felismert lehetőségeket mindannyian tovább ízelgethessük, hogy a szervezés során ki és bezáródó kapukon keresztül megéljük, a családok számára felkínált események mi módon képesek erősíteni és mélyíteni a kapcsolatokat egymással és Vele. Izgatottan és örömmel vártuk az első napot, az érkezőket, vendégeinket és Isten jelenlétének felismerését egymásban, minden arcvonásban.

A következő oldalak az együtt töltött időről és Isten jelenlétéről tanúskodnak, hogy a fotókon és cikkeken keresztül is meglássuk azt, Aki Van, Aki mindannyiunkat szeret.

Dr. Fodor János

TARTALOMJEGYZÉK

2. oldal	Képes beszámoló a győri családtáborról
3. oldal	Vezércikk
4-5. oldal	Beszámoló a családtáborról
6-7. oldal	Fábry Kornél előadása a NEK-ről
8-9. oldal	Dr. Veres András püspök úr látogatása a táborban
10. oldal	TE MEG ÉN AZ MI – Lothringer Éva előadásáról
11. oldal	Tábori élménymorzsák
12-13. oldal	Képes beszámoló a tábori estéről
14. oldal	Hogyan éltem meg a tábort résztvevőként? Interjú Bodroginé Gergye Szilviával
15. oldal	Interjú Kárpátiné Piller Zsuzsannával
16. oldal	Interjú a Nagy családdal
17-18. oldal	A Varga és a Boleraczki család beszámolója
19. oldal	Hogyan élték meg a tábort a szervezők? Horváthné Szukop Andrea gondolatai
20-21. oldal	Interjú a Sötét házaspárral
22-23. oldal	Képes beszámoló a családi játékokról
24. oldal	Tábori élmények a gyerek-foglalkoztatók...
25. oldal	...és a kiskamaszok szemszögéből
26-27. oldal	Gyermekeink – pillanatképek
28-29. oldal	Beszélgetés Nyírán János előadónkkal Ikonok, imák, impulzusok – a kiscsoportokban
30. oldal	Zárszó, terveink
31. oldal	Lelkigondozás

Családunk – 2019. augusztus
XXI. évfolyam, 2. szám
ISSN 1788-4177

Kiadja a Reményforrás Egyesület és a Veszprémi Főegyházmegye Családpasztorációs Irodája
Főszerkesztő: Dr. Fodor János
Készítették: Fekete Gyöngyi, György Adrienn, Horváthné Szukop Andrea, Keszthelyiné Dr. Hrabovszky Cecília
Fotók: Fekete Tibor, Gelencsér Károly, pixabay
Tördelés: Lipovszky-Drescher Mária



A VESZPRÉMI ÉRSEKSÉG GYŐRI CSALÁDTÁBORÁBAN JÁRTUNK

„Keresd Krisztus képmását minden arcvonásban!”

Nyári táborunk lelkeségét az idej elmondattunkra építettük fel.

A Veszprém Érsekség Családpasztorációs Irodája – amely immár 25 éve áll a családok szolgálatában – idej család-táborát az előző alkalomhoz hasonlóan, Győrben, a már jól bevált Apor Vilmos Katolikus Iskolaközpontban rendezte meg 2019. július 3-7. között.

A tábor fő témája a családpasztoráció éves jelmondata volt: Keresd Krisztus képmását minden arcvonásban! A köztünk élő Krisztus felfedezése és maga a keresés is többféleképpen jelent meg.

Az első nap az indító gondolatok után rögtön mozgalmas, csapátepítő feladatokkal folytatódott, amelyben a családok apraja és nagya egyaránt kivette a részét. A játékok során született jókedv kitartott az esti táncjázig, amelyben a néptánc alapjait sajátíthatták el az arra vállalkozók. Levezetésképpen pedig közös társasjátékozást, teázást biztosítottak a szervezők. Minden este közös imával fejeződött be a nap a gyerekeknek Dr. Fodor János, az egyházmegye családreferens papja vezetésével, aki a tábor egész ideje alatt lelki vezetőként és a közösség aktív tagjaként jelen volt mindenki számára.



A második napot a felnőttek számára Nyirán János, görög-katolikus diakónus indította, aki képekkel is illusztrálva vezette le, hogy az Eucharisztia milyen módon köti össze a világegyház tagjait, akik egyben a főegyház, plébánia és család tagjai is. Második előadóként Lothringer Éva nővér „TE meg ÉN – az MI!” címmel adott hasznos, elgondolkodtató útravalókat a házaspároknak. A többéves gyakorlatnak megfelelően az elmélkedés, a feltett kérdések megválaszolása kiscso-

portos formában folytatódott a tábor minden napján, miközben a gyerekek korcsoportjuknak megfelelő foglalkozásokon vettek részt az önkéntes segítők vezetésével. Például az ifik izgalmas vízitúrán vettek részt a Mosoni-Dunán. A délutáni csendes pihenő alatt Éva nővérrel lehetett folytatni a párbeszédet, majd a családok buszokkal elindultak Győr belvárosába, ahol kiscsoportokban felfedezték Győr nevezetességeit egy kincskereső játék formájában. A finom vacsora után pedig megelevenedett egy rögtönzött lakodalmom Márta Attila vőfély vezetésével. A jókedv, a nevetés már az első perctől kezdve garantált volt.

A harmadik napon Nyirán János az ikonoknak az egyházi életben és a szertartásokban betöltött szerepéről osztotta



meg gondolatait, amely a római katolikusoknak sok újat mondott. A táborot megtisztelte dr. Veres András püspök úr, aki a szentmise prédikációjában értelmezte a családpasztoráció jelmondatát. A legfőbb feladat mindenkiben az értékek, a jó keresése, annak észrevétele, és hinni abban, hogy ez pozitívan hat egymásra és mások irányába is. Délutáni fakultatív programként a fiatalság a robotika világában mélyedhetett el, a felnőttek pedig további ismereteket szerezhettek az ikonokról. Késő délután pedig a már elmaradhatatlan – a korábbi táborok alkalmával mindig nagy sikert aratott – botkalács sütésére ke-



a családok mérhették össze képességeiket a családolimpia keretén belül.

A záró színes esten különböző művészeti produkciók mellett a humor is megjelent mind a felnőttek mind a fiatalok részéről. Az egyes előadások közötti szünetek tombolasorsolással lettek tarkítva. Az este hátralévő részében a latin tánc alapjaival ismerkedhettek a táborozók az egyik tősgyökeres táborlakó család gyermeke révén, aki ma már hivatásos táncoktató.

A tábor utolsó napján egy záró, értékelő beszélgetésre jöttek össze a kiscsoportok, majd hálaadó vasárnapi misével és ebéddel zárult a résztvevők számára a lelki feltöltődést, közösségi élményt adó együttlét. Reméljük, a tábor során kapott lelki megerősítés, a közösen megélt hit élménye sokáig elkíséri a családokat és bőven táplálkozhatnak belőle a későbbiek folyamán is!

FTMZS

rült sor. A táborot meglátogatta dr. Márfi Gyula érsek atya is, aki a zenés irodalmi estén vallásos témájú költeményeket olvasott, szavalt rövid felvezetésekkel. A megzenésített verseket Berzevici Zoltán és Rauscher Géza gitáros-énekes előadásában élvezhették.

A negyedik napon az Eucharisztia eredeti jelentését, a hálaadás témáját jártuk körbe Nyírán Jánossal, majd az 52. Eucharisztikus Kongresszusról tartott tanúságtevő és praktikus ismereteket adó előadást Fábry Kornél, a NEK hivatalos főtitkára. Az előadás utáni szentmisét Darnai János atya celebrálta, aki tanúságot tett a feltétel nélküli szeretet megélésének mélységéről, erejéről. Délután



NEK 2020

szeptember 13- 20.

Budapest

www.iec2020.hu

forraspont.iec2020.hu

ifjúsági eucharisztikus nap

2019. szeptember 21.

szombat
BOK Csarnok



LELKI MEGÚJULÁST KINÁL A NEK

A Veszprémi Érsekség Családpasztorációs Munkacsoportja által megszervezett győri családtábor résztvevőinek szombaton Fábry Kornél atya, a magyarországi Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus főtitkára tartott előadást a 2020. szeptember 13. és 20. között Budapesten tartandó eseményről.

Egy világméretű ünneppsorozatra klészülünk, ahol szeretnénk elmélyíteni, megismertetni és az emberekkel megszerettetni az eucharisztia titkát.

Kell, hogy a kongresszus minket is megerősítsen az eucharisztia-ába vetett hitünkben, az egyház számára pedig egy fantasztikus lehetőség a tanúságtételre, hiszen kimehetünk a falakon kívülre és elmondhatjuk, hogy van egy nagy kincsünk: az eucharisztia, Jézus Krisztus maga – hangsúlyozta a világkongresszus főtitkára, aki arról is beszélt, hogy a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusok története a XIX. század második felére nyúlik vissza.

Ekkor ugyanis egy világi hívő francia asszony, Émilie-Marie Tamisier úgy gondolta, hogy az akkori szekularizált világban a katolikus egyháznak igenis van mondanivalója, és erre támaszkodva szervezett meg 1874-ben egy eucharisztikus zarándoklatot, melyet aztán évről évre egyre növekvő tömegek részvételével ismételt meg. Az első – a maihoz már több jegyében hasonló – eucharisztikus kongresszust Lille városában 1881 júniusában tartották meg, majd hamarosan a Vatikán is felfigyelt az ismétlődő kezdeményezésre. Magyarországon először 1928-ban rendeztek egy Nemzeti Eucharisztikus Kongresszust, melyet 1938-ban az első hazai Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus követett. Fábry Kornél kitért rá, a cél nem az 1938-as események megismétlése, hiszen az akkori és a mai magyar társadalom között jelentős a

...lehetőség a tanúságtételre

Egy világméretű ünnepségsorozatra készülünk, ahol szeretnénk elmélyíteni, megismertetni és az emberekkel megszerettetni az eucharisztia titkát.

különbség, ugyanakkor egy nálunk megrendezett világkongresszus ma is jelentős megújító hatással bírhat a magyar katolikusokra és közösségeikre nézve.

Az egyhetes budapesti programsorozat elemei között országos elsőáldozás, szentségimádás, szabadtéri mise, gyertyás körmenet, külföldi bíborosok által tartott előadások, plenáris ülések és számos kulturális program is megtalálható. A főtitkár azonban kiemelte, a világkongresszus nem csupán egy héten át tart.

Nem csak egy eseményt szeretnénk szervezni, hanem – elősegítve az eucharisztikus élet mozgalmát – szeretnénk, ha ez a kongresszus hosszútávú gyümölcsöket hozna, elmélyítve hitünket – emelte ki Fábry Kornél, jelezve, hogy az egyház tagjai és közösségei lelki megújulását elősegítendő 2017 óta három felkészítő évet hirdettek meg. Ezek keretében a hívek, illetve plébániák saját helyi, kisebb-nagyobb közösségeik megerősítésére, felfrissítésére, vagy éppen kiépítésére kaptak segítő ötleteket kreatív és lelki tartalmakat felsorakoztató segítő füzetek formájában.

Ezek online a NEK honlapján, a www.iec2020.hu oldalon elérhetők, letölthetők: www.iec2020.hu/hu/otletfuzet



Ugyanitt találnak további információkat az érdeklődők az őszi ForrásPont – Még egy nap Jézussal ifjúsági eucharisztikus napról, melyre szervezők 15 és 30 év közötti fiatalokat hívnak és várnak. A szentmisét Mohos Gábor segédpüspök, a NEK érseki általános helynöke celebrálja.

Az ifjúsági eucharisztikus napot 2019. szeptember 21-én, szombaton szervezik meg a budapesti BOK Csarnokban, találkozási lehetőség kínálva Jézussal, aki velünk maradt az Oltáriszentségben. A részvétel ingyenes, de regisztrációhoz kötött, jelentkezni ugyancsak a NEK honlapján keresztül lehet:

forraspont.iec2020.hu

Fábry Kornél atya emlékeztette a jelenlévőket, hogy a 2020-as Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra történő regisztráció idén szeptember 13-án, egy évvel az esemény előtt nyílik meg a www.iec2020.hu oldalon. A kiválasztott programokra érdemes minél hamarabb jelentkezni, így egy több napos budapesti tartózkodás esetén a szállás, és az ingyenes utazás igénylése, megszervezése is időben, gördülékenyebben történhet.

Leitner Veronika



DR. VERES ANDRÁS PÜSPÖK ÚR LÁTOGATÁSA A TÁBORBAN

Szentmise prédikációjában értelmezte a találkozó jelmondát: "Keressétek Krisztus képmását minden arcvonásban!"

"Olyan régóta veletek vagyok, és még mindig nem ismerisz engem, Fülöp? Aki engem látott, látta az Atyát."

János 14:8-9



Reményik Sándor Istenarc

Egy istenarc van eltemetve bennem,
Tán lét-előtti létem emlék-képe!
Fölibe ezer réteg tornyosul,
De érzem ezer rétegen alul,
Csak nem tudom, mikép került a mélybe.

Egy istenarc van eltemetve bennem,
Néha magamban látom, néha másban.
Néha állok, mint fosztott ág, szegényen,
Ha rossz órámban eltűnik egészen
Alter-egóm az örök vándorlásban.

Egy istenarc van eltemetve bennem,
A rárakódott világ-szenny alatt.
A rámrakódott világ-szenny alól,
Kihűlt csillagok hamuja alól
Akarom kibányászni magamat.

Egy istenarc van eltemetve bennem,
S most ásót, kapát, csákányt ragadok,
Testvéreim, jertek, segítsetek,
Egy kapavágást ti is tegyetek,
Mert az az arc igazán én vagyok.

Egy istenarc van eltemetve bennem:
Antik szobor, tiszta, nyugodt erő.
Nem nyugszom, amíg nem hívom elő.
S bár világ-szennye rakódott reája,
Nem nyugszom, amíg nem lesz
reneszánsza.

Veres András püspök szentbeszédében arról elmélkedett, hogy a találkozó jelmondata miként jelenhet meg egy keresztény ember mindennapjaiban.

Példaként hozta fel, hogy nincs nagyobb boldogság egy apa vagy anya számára annál, mint amikor valaki azt mondja neki, hogy tiszta anyja vagy tiszta apja a gyermeke.

A mennyei Atyánknak vajon mekkora boldogságot jelent, amikor megláthatja isteni vonásait bennünk? Ez a hasonlóság azonban nem testi, hanem lelki hasonlóság! Akiben Isten lelke kiviláglik, abban gyönyörködik az Atya.

Melyek azok a lelki tulajdonságok, amelyek Krisztust jellemzik? A jóság, megbocsájtás, áldozatkészség, szeretet, figyelmesség. Ami jót egymásban fellelhetünk, az mind Istentől való! Tehát amikor Istenhez való hasonlóságunkat keressük, az emberben lévő jót kell felfedeznünk! Sajnos hajlamosak vagyunk a másokban előbb a rosszat észrevenni, de mennyivel boldogabb lenne az életünk, ha minden körülöttünk élő embertársunkban csak a jót keresnénk!

Mindenkiben ott van Krisztus arca, legyen feladatunk felfedezni a szépet, az igazat, a jót, az istenit egymásban, és szebb lesz a világ!

L.-D. M.





TE MEG ÉN - AZ MI!

A családtábor második napján a fenti címmel tartott nekünk előadást Lothringer Éva szociális nővér. Közvetlen stílusa, mosolygós személyisége azonnal magával ragadott minket.

Hogyan érhető el az erős MI-tudat?



Éva nővér kilenc főbb pontba szedve vezetett végig minket az ehhez vezető úton, mind párkapcsolati, mind családi szinten.

Ezek a következők voltak:

Mélyebb beszélgetés, gondolataink és érzéseink megosztása.

Családi rítusok, családi nyelv.

Közös programok.

„Emlékszel ?...”

Vagyonközösség.

Meghittség, intimitás, szexualitás.

Közös gyermekeink.

Egymás családjának „örökbefogadása”.

Közös hit, vallásgyakorlás.

Meg kell válaszolni magunknak a kérdést, hogy ismerem-e a párom pl. 15 év házasság után? Tudom-e, mi teszi boldoggá? Mi köt össze minket? Minden család máshogy van egyensúlyban. A lényeg, hogy harmónia legyen. A házaspár csináthatnak maguknak külön-külön programot, ami számukra fontos, boldoggá teszi őket, a lényeg, hogy az élményt később osszák meg a másik féllel! Fontos az emlékek felidézése, ez erős MI-tudatot hoz létre a családban. Például nyár végén

szedjük össze fényképeket, belépőjegyeket, a nyáron gyűjtött „kincseket” és készítsünk egy emléklakatot a gyerekekkel.

A nővér rámutatott a házasságban felmerülő rejtett konfliktushelyzetekre is. Szerinte nagyon veszélyes lehet a kapcsolatra, ha a házasságban nem valósul meg a teljes vagyonmegosztás, ha az egyik fél a keresetét a saját pénzének tekinti. Ahogy Éva nővér fogalmazott: ha nem hálják el a vagyonközösséget.

Még sokáig hallgattuk volna a nővér előadását. Sok gyakorlati tanácsot kaptunk a mindennapokra, 13 év házasság után jó volt felfrissíteni a jegyesoktatáson részben már hallottakat, valamint új ötletekkel gazdagodni családjunk egységének megerősítéséhez.

Mészáros család



TÁBORI ÉLMÉNYSZORZÁS



Mi az, amit jónak tartottál a táborban?

„Igényes programok, a csapat, amely közösség! A hit megélése.”

„Nekünk minden program tetszett, külön örültünk a gyerekefelügyeletnek. Változatos és értékes előadásokat hallottunk, az irodalmi estet kiemelnénk. A családoknak összeállított feladatok a kisgyerekeink számára is teljesíthetőek voltak, nagyon élveztük mindegyiket.”

„Minden gyereknek, ifinek van a saját korosztályának megfelelő program. Az egész tábor egy helyen van, nem kell sokat mászkálni. Volt szabadidő is. Több, a csapat különböző tagjaihoz 'kapcsolódó' atya is eljött. Vizitúra.”

Mi az a gondolat, amely erőt adott, és amelyet haza-viszel a táborból?

„Talán sikerült a gyermekeim szívébe új 'magocskákat' elültetni, melyek a keresztény közösségi élet fontosságát illetik.”

„A közösen megélt élményeken túl, a valamilyen egyéb módon közösséget alkotó is közösséggé kapcsol. Nagyon jó együtt lenni úgy, hogy a család összes tagja megtalálta a helyét a táborban.”

„Amikor áldozunk, egységbe kerülünk az egyházzal, közös családi áldozás. A túlzott házastársi egység. Áldozáskor valóságosan Jézus egyesül velünk.”

„Mindenkit rózsaszín szemüvegen keresztül nézzünk!”

„A házasság erősítésére fordított idő különösen fontos.”

„A 'mi tudat' erősítése.”

„Mindig van remény. Az imádság ereje.”



„Jók a fakultatív programok. Az előadások is tetszettek. A gyerekefelügyelők fantasztikusak, köszönjük Nekik!”

„A szociális testvér előadása remek volt. Az odafigyelés egymásra. A szervezettség, a szeretet.”

„Az egész táborot nagyon jónak tartottuk. Fantasztikus a szervezés, köszönjük!”



IRODALMI EST, MESE, TÁNC, SZÍNES EST

Képes beszámoló, Veszprémi Érsekség családtábora, Győr, 2019.





HOGYAN ÉLTEM MEG A TÁBORT RÉSZTVEVŐKÉNT?

Bodroginé Gergye Szilvia

„jó itt lenni,
jó együtt lenni”

A résztvevők közül Bodrogi Szilviát kérdeztük meg, aki Németországból, Darmstadtból érkezett.

Régi „motorosnak” számítasz a családtáborok történetében. Emlékszel-e még, mikor és hogyan kerültél közénk?

Ha jól rémlik, akkor az első vagy az első kettő családtábor maradt csak ki, utána már mindegyiken részt vettem teljes egészében vagy néhány napra. Anno még főiskolásként Gyöngyi keresett meg minket, teológus-hallgatókat, hogy a családi napokon segítsünk a gyerekfoglalkoztatásokban. Így

kerültem kapcsolatba a családpasztorációval. Először egyedül, aztán miután Péterrel megismerkedtünk és családot alapítottunk már közösen, illetve gyerekekkel jártunk.

Hosszú évek óta külföldön éltek. Meg tudnád foglalmazni, mit ad neked/nektek a családtábor, ami miatt fontosnak tartod, hogy abból a kevés időből, amit itthon tudtok tölteni akár egy-egy napra is csatlakozzatok?

A családtábor, illetve a családpasztoráció nagyon fontos helyet foglal el a szívemben, hiszen 18-19 éves korom óta tart a kapcsolat közöttünk. Sok olyan család van, akikkel csak itt találkozhatok és ezek a találkozások számomra nagyon fontosak és lelkiileg is nagyon sokat jelentenek. Sajnos külföldről ezt már nem olyan egyszerű megoldani, de ahogy lehet, igyekszem úgy szervezni, hogyha csak egy napra is, de jelen tudjunk lenni



a táborban. Idén ez a két fiúval sikerült, akik először lázadoztak, de a nap végén úgy mentünk haza, hogy az autóban mondták, mennyire jó volt.

Végül mi az az egy gondolat, hangulat, melyet az idén hazaviszel/hazavisztek magaddal / magatokkal?

Nem egy-egy gondolat az, amit ki tudnék emelni. Hangulatban talán a „jó itt lenni, jó együtt lenni” érzés, amely mindig megfogalmazódik bennem. Nagyon hálás vagyok, hogy kapjuk a Családunk újságot, és lehetőségünk van a programokon való részvételre. Ilyen távolságból ezek a gesztusok nagyon erősek tudnak lenni és nagy hálával és szeretettel gondolok a családpasztorációban dolgozókra.

Sok áldást és szerencsét kívánunk a németországi életetekhez!

HSZA



Kárpátiné Piller Zsuzsanna

„A tábor is a Jézust kereső utunk egy állomása”

Kárpátiné Piller Zsuzsanna Felsőörsről érkezett három gyermekével a családtáborba.

Először veztek részt a családtáborban. Lennél kedves először pár mondatban bemutatni magatokat, a családotokat?

Felsőörsön élek férjemmel és három gyermekünkkel, akik 12, 9 és 5 évesek. A legidősebb már Veszprémbe jár a Padányi kisgimnáziumába, a két kisebb pedig Felsőörsön óvodába és iskolába. Férjem a vendéglátóiparban dolgozik, saját éttermében tevékenykedik főszakácsként, én pedig német nyelv és irodalom szakos tanár vagyok. Eddig otthon voltam, de most éppen visszatérőben vagyok a tanári pályára.

Milyen indítástól jöttetek, hogyan „csöppentetek” tulajdonképpen kö-zénk?

Egy felsőörsi barátunk hívására érkeztünk a családtáborba. Korábban már a családpasztoráció több rendezvényén részt vettünk, például a Házasság ünnepén, lelkinapokon, és most ide, a táborba is eljutottunk.

Ha azt kérem, hogy 4-5 mondatban foglald össze, mit adott nektek ez a tábor, mit emelnél ki?

Megérintett a tábor lelki tartalma, a sok zene, a gitáros mise, valamint a kis kápolnában bemutatott szentmise különleges hangulata.

Nagyon pozitív meglepetés a helyszín: a tágas, kellemes, tiszta szoba. A viszonylag modern épület, a zöld udvar. És azt gondolom, Győr városa is remek választás.

Menzai keretek között a mennyiség és a minőség szempontjából is különösen jónak tartom az ellátást.

A programok közül érsek atya irodalmi estje

felemelő élményt nyújtott. A lakodalmas estet, valamint a város- ismereti kincskereső játékot pedig a közösségépítő ereje miatt emelném ki.

Éva nővérnek a derűje, fittsége, valamint érdekes gondolatai fogtak meg.

Mi az az egy hangulat, valamint egy gondolat, amelyet hazaviszel a táborból?

A gyerekevelés szempontjából nagyon fontos a keresztény közösségi élményt átadni, és ebben így együtt nagyobb az erőnk. Együttal ez az, ami miatt „szalmán” is jó volt itt lenni a gyerekekkel. Mivel ők most fogékonyak erre, ezért – bár férjemnek nincs lehetősége a munkájából kiszakadni nyáron – fontosnak tartottam egyedül is megadni ezt nekik.

A tábor is a Jézust kereső utunk egy állomása. „Ha elindulsz a Krisztushoz vezető úton, kezd azzal, hogy megkeresed azokat, akik ugyanúgy szeretik, mint te.”

Köszönöm a beszélgetést!

HSZA





Interjú a Tapolcáról érkezett Nagy családdal

“ a vallás
életünk része ”

Szilárd és Anna három fiú gyermekükkel, Tapolca-Diszelből érkeztek a családtáborba.

Kérlek, mutakozzatok be pár mondatban!

Szilárd: Nagy Szilárd vagyok, Tapolca-Diszelből érkezünk a családdal. Én egy multicég irodájában dolgozom; feleségem Anna, a tapolcai katolikus óvoda óvónője. Három fiunk van: 6, 10 és 12 évesek. Idén először vettünk részt a családtáborban.

Hol hallottatok a családtáborról?

Anna: Már több olyan veszprémi lelkinapon részt vettünk, melyet a Családpasztorációs Iroda szervezett. A családtáborról tudtunk, de kicsik voltak még a gyerekek, nehezen tudtunk volna részt venni a programokon, idén viszont úgy döntöttünk, hogy eljövünk. Szerencsére a szabadságokat is sikerült ehhez igazítani, nekünk idén ez volt a családi nyaralásunk.

Meséljete egy kicsit arról, hogyan éreztétek magatokat?

Anna: Nagyon jó élményekkel távozunk! Hívóként több lelki gyakorlaton részt vettem már egyedül és a férjemmel is, de családtáborban még nem voltunk. Kíváncsi voltam, hogy hogyan lehet azt megszervezni, hogy a házaspároknak is legyen idejük egymásra, kiscsoportos beszélgetésekre is jusson idő,

és közben a gyerekeinkkel is együtt leszünk. Egy kedves ismerősünk volt már többször családtáborban, az ő tapasztalatai, a tőle hallott jó élmények is megerősítettek minket abban, hogy eljövünk. Nekem nagyon jó volt azt látni, hogy ebből a közösségi élményből a gyerekek sincsenek kizárva. Olyan emberekkel találkoztunk, akik szintén azzal a szándékkal jöttek ide, hogy adjanak: magukat, idejüket, tudásukat odaajándékozzák a többieknek, de mindenki visz is haza némi lelki „útravalót”. Nagyon jó volt a tekintetben is a szervezés, hogy a nap nagyobb részében együtt voltunk a gyerekekkel, de érdekes programjaink voltak külön is. Addig a gyerekeket biztonságban, jó helyen tudhattuk, nekik is izgalmas foglalkozásaik voltak. Az előadások is nagyon jók voltak, sok lelki táplálékot tudunk hazavinni.

Szilárd: Kérdőjelek voltak bennem is, hogy hogyan lehet egy ilyen nagy létszámú táborot jól megszervezni, de nagyon pozitív élmény volt az egész család számára! Nagyon tetszettek a programok, nagyon sok lelki táplálékot kaptunk, jók voltak az előadások: ezek közül volt, ami inkább elméleti, oktatás jellegű volt, ennek feldolgozásához idő kell. Ezek új löketet adnak az embernek, újra feltöltik az embert, kellene napok-hetek, amíg

ezek mondanivalója, lényege eljut az agytól a szívig. Nagyon szépek voltak a misék, az atyák nagyon szívhez szóló gondolatokat osztottak meg velünk. Idő, míg a hallottakat az ember átülteti a mindennapokba. A feladat tehát megvan.

Mi az az egy-két gondolat, amely legjobban megfogott benneteket a táborban elhangzottakból, mit visztek tovább magatokkal?

Anna: Azt mindenképp megpróbáljuk megvalósítani, hogy több időt kell szánni a mindennapok során érdemi beszélgetésre, amely nemcsak a szervezési kérdések megbeszéléséről, hanem a tényleges egymásra figyelésről szól.

Szilárd: Talán a miséken is tudatosabban tudunk jelen lenni, sok technikai tudnivalót ismertünk meg. A szeretetről szóló prédikáció engem különösen megfogott.

Anna: Külön öröm, hogy a fiaink látták, hogy a vallás az életünk része, és ezzel nemcsak mi vagyunk így, hanem még nagyon sok a hasonló gondolkodású, értékrendű család. Már megbeszéltük, hogy két év múlva is szeretnénk jönni!

HC

Családtábor a Varga család szűrőjén át

„*jól esett az a szeretet, mellyel fogadtak minket*„

A Varga család három öt év alatti kisgyermekkel érkezett a győri táborba.



Andi nagyon kedvesen megkért, hogy írjak a Családtáborról, így megragadom a lehetőséget és írok.

Már nagyon vártuk, hogy lehessen jelentkezni, semmiképpen nem akartunk volna lemaradni róla, más nyaralást nem is terveztünk be.

A csomagolás már kevésbé ment lelkesen, pedig három öt év alatti gyermekünk igazán gondoskodott az itthoni parázs hangulatról, így a nyugodt lelkivilág igazán távol állt tőlem induláskor. Viszont az érkezés hasonlóan varázslatos volt, mint két évvel ezelőtti első családtáborunknál.

Olyan jól esett az a szeretet, mellyel fogadtak minket, a segítőkészség, ahogy a férfiak kipakolták az autónkból a csomagokat, mire mi kettőt pislantottunk, az elképesztően finom vacsora, amit még így utolsó utáni pillanatban érzésként is megkaptunk. Az étkezőbe amúgy mindig azzal a biztos tudattal érkezünk, hogy az éték finom lesz. Nagyon kellemes volt, hogy immáron ismerős arcok mosolyogtak vissza ránk, és igen, általában mindenki mosolygott, egyszerűen talán azért, mert jól érezte magát és itt akart lenni.

A programok sokszínűek voltak, igyekeztünk is a legtöbbször részt venni, mert éreztük, hogy többé válunk általuk.

Rég voltunk korai szentmisén, annak is megvan a maga sajátos friss bája. Kicsit olyan, mint egy reggeli tisztító zuhany. Sajnos a jámborság burka engem elhagy néha, amikor gyermekeink hat dolgos férfikézzel rángatnak vissza a földre. Ezért is kéne követnem, követnünk dr. Fábry Kornél atya szavait, miszerint hetente többször járjunk szentmisére, akár hétköznap is.

Szerintem Lothringer Éva nővért is mindenki egyből a szívébe zárta a vagány kis oda-

mondásaival, mint pl. a külön vagyonszövetségben élők "házasságot nyomokban tartalmaznak". Mindkét előadónak ittam a szavait. Sajnos gyermekeink hangossága, harsánysága sok programból kiemelt minket, ez kicsit azért feszélyezett, Dr. Márfi Gyula érsek atya irodalmi estjére már bekukkantani sem próbáltunk, pedig nagyon érdekelt volna. Remélem két év múlva ismét lesz lehetőség meghallgatni. Viszont Vásárhelyi Dani felkeltette az érdeklődésünket a Mária-zarándoklat felé, feltétlenül program lesz az elhintett magból. Mint ahogy az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus sem ússza meg részvételemet, bízom benne, hogy Dani férjem is elkísér.

Virág és Szabolcs csoportvezetőink maximálisan teljesítették küldetésüket. Egyszer tudtam csak részt venni, a többi alkalommal Dani férjem képviselte a családot, de olyan kedvesen, ámbátor mérnöki pontossággal ágyaztak meg egy jóízű, minőségi beszélgetésnek, hogy nekem is muszáj volt minden félénkségemet sutba vágni és kapcsolatba kerülni ezekkel a remek emberekkel, akik a csa-



patunkat alkották. A könnyed délutáni strandolásnak minden kis és nagy gyerek örült, nem kell magyarázni miért, köszönjük V. Daninak a szervezést.

A családi olimpiára pedig már most szeretnék jelentkezni, mert bár az ideit kihagytuk, de utána rémesen röstelltem, mert annyira sokan kerestek minket, ami viszont roppant jól esett.

Elmélyült a hitem az elmúlt öt napban, és csodálatosnak tartom, hogy mennyivel többet tud adni az egyház kultúrálisan, művészetileg és szórakoztatólag – itt főleg a sárga könyv kedves dalaira gondolok -, mint ahogy azt korábban gondoltam.

Köszönet a Családpasztorációs Munkacsoportnak és minden szervezőnek, akik jó pár feledhetetlen élménnyel gazdagították családjunk MI tudatát.

Családtábor a Boleraczki család szemszögéből

...igazi feltöltődés...

Számunkra óriási élményt nyújtott a családtábor. Igazi feltöltődést jelentett ez az öt nap, a programok változatosak voltak, gyerekek és felnőttek mind jól szórakoztak. Különösen tetszett a családi köteléket erősítő családo-olimpia és a városnézés. Nagy öröm volt mindezt egy olyan közösségben átélni, ahol az értékek ugyanazok. Köszönjük a szervezők lelkes munkáját.



HOGYAN ÉLTÉK MEG A TÁBORT A SZERVEZŐK ?



Horváthné Szukop Andrea fiatal kora ellenére már régóta tevékenykedik egyházmegyénk családpsztorációjában. A családtáborban a kommunikáció volt fő tevékenységi területe.

A családtábor számomra

Kapcsolatom az egyházmegyei családtáborral valamikor az 1990-es évek végén kezdődött az egyik balinkai táborban, ahol még félig-meddig gyerekként édesanyámmal és húgommal vettem részt. Bár már ott is szolgáltam – ifi közösségünk, a „legendás” KINCS közösség felkérést kapott, hogy szervezzünk programot a többi hasonló korú társunknak és magunknak – mégis ez volt az

a tábor, ahol először éltem meg családként a keresztény közösségi élményt, úgy ahogy soha azelőtt. Aztán ezt a tábor sok-sok lelkinap, majális, juniális, több tábor is követte, amelyeken hol ezzel, hol azzal szolgáltam, és közben egyre erősebbé vált bennem a vágy, hogy majdan a saját családommal is részt tudjak venni.

„Ember tervez, Isten végez” – szokták mondani, nos én megismertem Gábort, a férjemet, összeházasodtunk és megkezdődött a művészfeszeség életem, amikor is a nyári hangversenynaptár sorozatosan, kötelező munkahelyi elfoglaltságot szolgáltatott a férjemnek a családtáborok idejére, nekem pedig maradt a sorozatos csalódás az elmulasztott tábor miatt. Közben sorra születtek a gyermekeink, és imáim egyszer csak meghallgatásra találtak.

Az idő is elérkezett, hogy a családtábor hete szabadnak ígért: végre a vépi családtáborban immár hatan, teljes családként tudtunk részt venni. A gondviselés pedig azóta sem lankad, valahogy két éve és az idén is a sűrű júliusi hangversenyprogramban pont a tábor napjai maradtak egybefüggően üresen, így megadatott a részvétel lehetősége. Ami pedig különleges öröm számomra, hogy immár Gábor és a gyerekek mondták ki helyettem is: ugye a következő táborba is jövünk majd? Hálásak vagyunk a szervezőcsapatnak a lelki és a közösségi programokért, hogy házaspárként és családként is megerősödve, feltöltődve, megújulva térhettünk haza.

HSZA





“ A valóság talaján állunk, de szívünkkel, értelmünkkel az ég felé törekszünk! ”

A 2019-es családtábor vezetője Dr. Fodor János atya, egyházmegyénk családreferens papja volt, munkáját nagyban segítette többek között Sötét Béla és Csilla is. Őket kérdeztük életükről, a családpsztorációhoz való kötődésükről, a mostani táborról.

Családpsztorációs munkátok révén sokan ismernek benneteket, hosszú évek óta állandó szervezői vagytok a különböző eseményeknek. Az újabban becsatlakozók kedvéért kérlek, mutakozzatok be pár mondatban!

Csilla: Sötét Béla és Csilla vagyunk: augusztusban ünnepeljük a 29. házassági évfordulónkat. Három felnőtt fiunk van: Máté, Kristóf és Áron. Máté 3 éve házas, van egy egyéves kislánya, Rozi, aki bearanyozza a napjainkat. Kristóf befejezte a tanulmányait, dolgozik, és velünk él. Áron szeptemberben kezdi el az egyetemi tanulmányait Budapesten. Béla műszaki vezető a Volánnál, én pedagógusként dolgozom.

Béla: A családpsztorációval 25 éve foglalkozunk, Dr.

Szendi József érsek úr bízott meg bennünket ezzel a feladattal. Szoros kapcsolatot ápolunk a Magyar Katolikus Családegylettel, az országos családreferensi találkozón a Gyarmati házaspárral mi képviseljük az egyházmegyénket. Igen fontos számunkra a családreferens papunkkal, Dr. Fodor János atyával és Főegyházmegyénk Családpsztorációs Munkacsoportjával való együttműködésünk a programok megvalósításában; az egyéb családpsztorációs munkák során pedig a Családpsztorációs Irodával dolgozunk együtt. Ez az együttműködés szükséges ahhoz, hogy tartalmas programokat tudjunk szervezni egyházmegyénk családjainak.

Csilla: Külön öröm számunkra, hogy Dr. Márfi Gyula érsek

úr részt vesz a programjainkon, jelenlétével gazdagítja a családok közös rendezvényeit és támogatja a családok lelki, szellemi és fizikai feltöltődését szolgáló eseményeket.

A családtábornak kezdetektől fogva szervezői vagytok. Miért vesztek részt ebben a munkában, mi vezet ide titeket két évente?

Béla: Ez volt a 12. családtáborunk. Az elsőt Balinkán 1997-ben szerveztük. A szervezésbe Bíró László püspök atya bátorítására vágtunk bele. Hatalmas lelkesedés és sok ember önzetlen segítsége által valósulhatott meg az első családtábor: faházakban, közös tábori tusolóval, nomád körülmények között. Volt év, amikor a szombathelyi, illetve egy másik alkalommal a székesfehérvári egyházmegyékkel közösen szerveztünk táborot. Aztán mind több és több tapasztalat birtokában lendültünk neki két évente egy-egy újabb tábornak. A helyszínek és a körülmények változtak, de a tábor célja sohasem: lelki program, házaspárok, családok megerősítése, közös pihenés, feltöltődés – ezek voltak a kulcsszavak.

Csilla: Minden alkalommal, amikor januárban elindult a tábor szervezése, egy alapkőhöz mindig ragaszkodtunk: legyen lehetőségük a családoknak egy kicsit megállni, elidőzni... A témákat a többi szervező



vel közösen találtuk meg: fókuszáltunk a párkapcsolatra, több éven keresztül a gyermeknevelés állt a középpontban, de a generációk együttélése is előkerült. Neves előadók, papok és világiak előadása képezte a táborok spirituális és szellemi alapját. Sosem hagytuk ki a kiscsoportos megbeszéléseket, és volt idejük a házaspároknak együtt is gondolkodni az aktuális témáról. A délutánok és esték fakultatív jellegűek voltak.

Béla: Úgy érezzük, azt a küldetést kaptuk, hogy a Családpasztorációs Munkacsoport tagjaként ebben a formában szolgáljuk egyházmegyénk családait. Vitathatatlan, hogy rengeteg szervező munka előz meg egy-egy tábor, de a közös munka által mi is gazdagodunk. Jó látni, hogy sok elkötelezett keresztény házaspár Istenben gyökerező mély hittel éli meg szentségi házasságát és neveli gyermekeit.

Az idei tábor miért volt jó? Mit adott nektek?

Béla: Ennek a tábornak a legnagyobb kincse az volt, hogy megtapasztalhattuk az egységre törekvésben rejlő erőt. Visszatekintettünk az előző évek táboraira, igyekeztünk beépíteni az ott szerzett tapasztalatokat. Nagy erőssége volt még a tábornak, hogy az önként többlétszámú és szolgálatot vállaló családok-



kal nagyon jól tudunk együttműködni. A szóvivők, csoportvezetők, a zenei szolgálatot teljesítők, a liturgiában segítők mind tudták a dolgukat. A fotós mindig ott volt, ahol kellett, és a videófelvételek is megmaradnak egy apuka jóvoltából. A gyerekcsoportok vezetői igen alapos felkészültséggel és odaadó munkával foglalkoztak a rájuk bízottakkal. A rendért és tisztaságért felelősök, a konyhai segítők is csendben tették a dolgukat. Külön ajándék volt az indító sorverseny és a délutáni fakultációvezetők önkéntes felajánlása. Mindenki magáénak érezte a tábor – én legalábbis így éltem meg.

Csilla: A kamaszok jelenléte, a felnőtt fiatalok tettekéssége és leleményessége is meghatározó eleme volt a tábornak.

Mi az az egy gondolat, amelyet „hazavisztek” a táborból?

Csilla: A testvéri közösségben rejlő egység az, amely erőt ad egy-egy tábor során. Reménységgel tölt el, hogy van egy utánunk jövő generáció, akiknek szintén fontosak ezek az értékek, amelyeket az Anyaszentegyházunk élénk tár, és amelyet képviselünk. Úgy érzem, hogy a valóság talaján állunk, de szívünkkel, értelmünkkel az ég felé törünk.

Béla: „Keresd Krisztus képnyáját minden arcvonásban!” – ezt próbáltuk megélni ebben a néhány napban. Ezt szolgálták Nyirán János atya előadásai, Lothringer Éva szociális testvér sokakat elgondolkodtatásra készítő mondatai és Dr. Fábry Kornél atya lelkesítő szavai. Nekem személy szerint sokat adott Veres András győri megyéspüspök úr prédikációja is. Az irodalmi est Dr. Márfi Gyula érsek úr közreműködésével és a zenei blokkokkal igazán tartalmassá tette a péntek estémet.

Csilla: Az előadásokon túl azokból a beszélgetésekből gazdagodtam a legtöbbet, melyeket egy-egy anyukával folytattam az ebédlőben vagy a teaházban.

Béla: Fontos, hogy ujjunkat korunk ütőerén tartsuk, és megértsük annak lüktetését. Ami lényeges, időtálló és fontos, annak mindig lesz helye egy táborban, a forma persze változhat.

HC



CSALÁDOLIMPIA, LAKODALMAS JÁTÉK

Képes beszámoló, Veszprémi Érsekség családtábora, Győr, 2019.





TÁBORI TAPASZTALATOK GYEREKPROGRAMOK

Paulics Piroska és Fentős Judit hitoktatók a gyerekekprogramok lebonyolításában segítettek. Piroska vallott tábori tapasztalatairól.

Judittal először vettünk részt az egyházmegyei családtáborban: ezúton is köszönjük a bizalmat, nagyon hálásak vagyunk a meghívásért, az ott töltött napokért! Gyermek-foglalkoztatásra, felügyeletre kértek fel bennünket az 1., 2. és 3. osztályos korosztályhoz. 23 "kisbárányt" ill. "kisindiánt" bíztak ránk.

A kötetlen játék mellett igyekeztünk olyan foglalkozásokkal is készülni, amelyek valamiképpen kapcsolódtak a családtábor idei központi gondolatához:

„Keresd Krisztus képmását minden arcvonásban!”

A padlóképes foglalkozás során bepillantottunk az indiánok világába, megismerkedtünk egy indián kislánnyal, Aja-yesh meséjével, Szent Kateri Tekakwitha történetével. A gyerekek nyitottak, együttműködőek, kreatívak voltak. Pl. Tekakwitha történetét néma csendben hallgatták, és minden részletben visszaadták a történetet. Aja-yesh "életbölcsségeit" pedig nagyon ügyesen bele tudták helyezni saját kis életükbe!

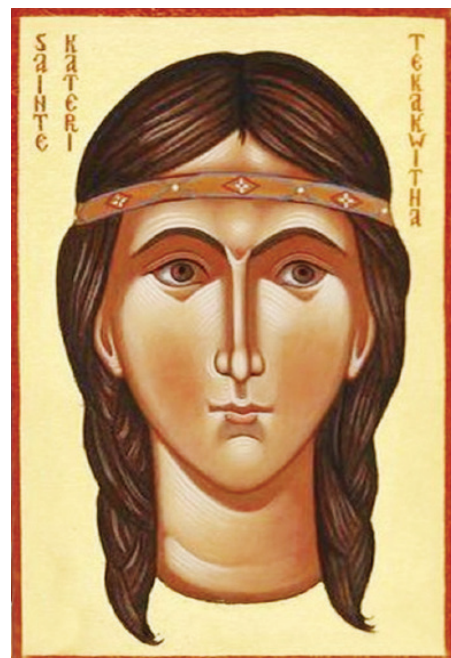
A látássérült Erzsikével és Gesztenye nevű kutyájával érzékenyítő foglalkozáson vehettek részt, és megtapasztalhatták milyen nem-látónak lenni. Kézműveskedéssel, vetélkedővel, kártyajátékkal, az udvaron töltött szabad játékkal nagyon hamar eltelt az a pár nap!

Amellett, hogy a gyerekekkel próbáltuk megsejtenni Krisztus "arcának", képmásának titkát, rájöttünk, hogy észrevétlenül mi is ennek a titoknak részesei voltunk.

Ez a titok bennünk is összeállt az egész hét kis mozaik-darabkáiból, hisz Krisztus "IKON"-ja ott volt a gyermekek önfeledt játékában, a tanítók, előadók szavában, az anya mosolyában vagy aggódásában, az apa felemelő, erős karjában, ott volt az útbaigazításban, az érdeklődésben, ifjak lendületében, élet-energiájában, pásztorok vezetésében, a csendes háttérmunkában, sokéves tapasztalatban, bölcsességben, karonülők világra nyitott tekintetében, a vak "látásában", a megfeszülő odaadásban, kereszthordozásban, a másért fáradó szeretetben, a hálában, a munkában, fiúk örökmozgóságában, lányok csendes gyönyörködésében, családok összetartozásában, az újra-találkozás örömeiben, ragaszkodásban, teremtmény munkában, kreativitásban, asszony mosolyában, férj gyengéd tekintetében, a sokszínű tehetségben, a gyermek édesapja arcát simogató gyengéd szemlélésben, az együtt-ünneplésben, az Eucharishtiában.

Mindez azt az összképet adta bennem Jézusról, hogy ISTENNEK NAGYON SZÉP ARCA VAN!

Paulics Piroska



A "mohawkok lilioma" – sokszor így nevezik Kateri Tekakwithát, az első észak-amerikai őslakos szentet. Kateri hite, életszentsége sokakra mély benyomást tett. Sírjánál számos csoda történt, sokan zarándokoltak el hozzá.



Horváth Dóra, 5. oszt.

Szerintem jó ötlet volt kétszer egymás után ugyanott tartani a tábort. Jó volt, hogy vacsorára is meleg kaját kaptunk. Nagyon jó volt a sorverseny. A misén még a szentbeszédet is értettem, pedig ez elég ritkán esik meg velem. A családi olimpia nagyon érdekes volt. Én a tábor minden percét élveztem.

**Horváth Benedek, 4. oszt.**

Szerintem nagyon jó ez a tábor, mert rengeteg barátot szerezhettünk. A régi ismerősökkel, osztálytársakkal, barátokkal találkozhatunk. Nagyon jók voltak a programok. Pl.: botkalácsütés, családi olimpia stb., és a foglalkoztató is jó volt. Gábor bácsi és Gabi néni nagyon rendesek voltak. De sajnos már vége van!

**Schmidt Ferenc, 5. oszt.**

Nagyon jól éreztem magam. Mindenkinek ajánlom a tábort. Ami nagyon tetszett, az a métázás, a csülkőzés és a számháború volt a legjobb. Lehet, hogy jövőre visszajövök a táborba.

Csertán Péter, 5. oszt.

Nekem nagyon tetszett a tábor, de a legjobb a családi olimpia volt. Az olimpián a vadkacsavadászat volt a legjobb. Finom volt az étel is. Jó volt a foglalkoztató.

**Kárpáti Anna, 5. oszt.**

Érdekes volt a botkalácsütés, a kirándulás, a családi olimpia. Tetszett a teaház, a tombola, a táncház. Az étel finom volt. Jó volt a minivulkán, a dart-ozás és még sok minden, amit a foglalkozáson csináltunk. Mindenki nagyon kedves volt. Nagyon klassz volt minden!

Szabó Botond, 6. oszt.

Tetszetek a szobáink. Elég és finom volt az étel. A tanáraink kedvesek voltak. Tetszetek a délutáni foglalkozások is.

**Sinka Dorottya, 6. oszt.**

Valójában én csak egy napon voltam itt egy másik tábor miatt. Én azt a napot is nagyon élveztem. A reggeli után a 4-5. évfolyam foglalkozására mentünk, majd a 15 órakor kezdődő családi olimpián vettünk részt. Ezt a programot a színes est követte, ahol tombolát sorsoltunk és a gyerekek/felnőttek előadásokat mutattak be. Utána számháborúval, illetve a teaházban lehetett tölteni az időt egészen 22 óráig. Szerintem ez az egy nap is sok élményt nyújtott nekem.

Vásárhelyi Mária Anna, 5. oszt.

Jók voltak a foglalkozások. Jó volt a családi olimpia. Jó volt a meleg étkezés. Jó volt a kincskereső program. Jó volt a táncház, a teaház. Kedvesek voltak a foglalkozás-vezetők. Finom nasik voltak a teaházban.

Szabó Bendegúz, 6. oszt.

Megérkeztünk, a tábornyi-tón voltunk és ismerkedtünk a tábor belső, külső részeivel. Mikor felkeltünk, misére mentünk és szakkörökre, ahol névtáblát csináltunk. Kincset kerestünk. Botkalácsütés és színes est is volt.

Szabó Kincső, 5. oszt.

Nagyon jól éreztem magam! Első nap: a sorversenyen első helyezett lett a csapatunk, viccesek voltak a feladatok. Második nap: a kincskeresés a városban nagyon tetszett nekem. A harmadik napon a botkalácsból nagyon sokat ettem, viszont vacsorát már nem. A negyedik napon a családi olimpián a kacsavadászat olyan király volt! A halvadászat és a gólyaláb is tetszett, apa jött rá a halvadászat technikájára. :-)) A foglalkozáson jó volt lenni, a lakodalmas est olyan vicces volt, a mesemondást is élveztem. A színes est meg aztán tényleg szuper volt!

Köves Gergő, 4. oszt.

Jó az ebéd, a vacsi, a reggeli. Sokat játszottunk. Kézműveskedtünk is. És lényegében elment.



GYERMEKEINK A TÁBORBAN

Képes beszámoló, Veszprémi Érsekség családtábora, Győr, 2019.







AZ EUCHARISZTIA EGYSÉGET HOZ

Meg kell szabadulni a felső rétegtől, az Eucharisztia egységet hoz.

Beszélgetés Nyirán János atyával

Családjával és három érdekes előadással érkezett Nyirán János görögkatolikus diakónus atya a Veszprémi Érsekség Családpasztorációs Munkacsoportja által megszervezett győri családtáborba. Az atya előadásainak fókuszában az Eucharisztia állt.

Első előadásában, csütörtökön Nyirán János görögkatolikus diakónus képekkel is illusztrálva vezette le, hogy az eucharisztia milyen módon köti össze a világegyház tagjait, akik egyben a főegyházmegye, egy plébánia és egy család tagjai is.

Az eucharisztia összeköt, fogalmazott, egy egységet hoz létre Istennel. A diakónus János evangéliumának 17. fejezetét idézte, melyben Jézus Krisztus főpapi imádságában a hívekért is imádkozik.

- Azt mondja, hogy amint Te, Atyám, bennem, és én tebenned, úgy legyenek ők is egyek mibennünk. Ez az az egység, amelynek az eucharishtiával, annak vételével mi is részeseivé válunk. Azt vizsgáltuk meg, hogy ez miként valósul meg a világegyházban, a főegyházmegyében, plébánián, családi közösségben, kis családokban, melyekben szintén ezt az egységet kell megélni. Nagyon kifejező, amikor ezt az egységet mindenki meg tudja tapasztalni az Eucharishtiában, például amikor egy család valamennyi tagja szentáldozáshoz járul – ez olyankor még nagyobb egységet valósít meg.

Pénteki, fakultatív előadásában János atya az ikonok egyházi életben és szertartásokban betöltött szerepéről elmélkedett, kiemelve az ikon-tisztelet fontosságát, különös hangsúlyt fektetve az Istenszülő ikonok tisztelésére.

- Amikor Fodor János atya felkért, hogy tartsak tanítást a családtá-



„Az egyháznak fontos eleme a vizualitás, melynek révén, a szemlélés által közelebb kerülhetünk Istenhez!”

IKONOK, IMÁK, IMPULZUSOK

Az ikon a keleti művészet keresztény szentképe. Legtöbbször táblakép fa-, fém- vagy üveglapon, de van kisméretű, keménnyé alapozott vásznon, sőt zománc vagy szőttes, illetve hímezett ikon is. Nem meglepő, ha egy görögkatolikus diakónusnak éppen az ikonok jutnak eszébe, ha arra kéri, beszéljen a „Keresd Krisztus képmását minden arcvonásban!” jelmondatról.

Számos művészettörténeti, egyháztörténeti, teológiai impulzust kaptunk Nyírán Jánostól, így az előadások kiscsoportos feldolgozása remek lehetőséget teremtett rá, hogy kibontsunk olyan témákat, mint a Jézus-ábrázolásokhoz fűződő emlékeink, viszonyulásunk; a példaképek szerepe életünkben; majd eljussunk – az előadóhoz hasonlóan – az imákhoz. Körbejártuk, mit jelent az ima közösségeinkben, családjukban, személyes életünkben. A házaspárok számára biztosítottunk időt, hogy kettesben imádkozzanak.

Izgalmas volt a megszólalók különböző megközelítéseiben felfedezni az egységet. A megközelítések különbözősége leginkább abból adódott, hogy

más-más településeken, közösségekben más körülmények, lehetőségek, tapasztalatok formálnak minket. Az egységet az biztosítja mégis, hogy ugyanazt keressük mindannyian, akik jelen voltunk: Krisztus képmását minden arcvonásban. A beszélgetések nyitottak, egymás gondolataiból építkezőek voltak. Az ikonok, imák, impulzusok és a belőlük kisarjadó gondolatok, mint KRESZ-táblák funkcionáltak, és világosan mutatták az irányt, amerre haladnunk kell a hétköznapiakban is.

Gerstmár Ferenc

borban, nagyon megörültem az idei jelmondatnak – „Keresd Krisztus képmását minden arcvonásban!” –, mert a képmás szó nálunk egyértelműen az ikonokra, így a szentekre, szentek képmásaira, képeire utal. Ezek igen fontosak a liturgiában és természetesen a liturgián kívül is. Nagyon megörültem a címnek, és eldöntöttem, hogy



ikonokról fogok beszélni. Az egyháznak fontos eleme a vizualitás, melynek révén, a szemlélés által közelebb kerülhetünk Istenhez az emberek, elég csak a szegények Bibliájára gondolni – mondta el Nyírán János atya előadását követően. Hozzátette, a képi ábrázolások valós erővel rendelkeznek, képesek segíteni az imádságban, elmélyülésben, befelé fordulásban is.

A negyedik napon, szombaton János atya az Eucharisztia szót már az eredeti értelme, a hála, a hálaadás felől igyekezett megközelíteni. – Azt próbáltam meg bemutatni, mennyi mindenért lehetünk hála-sak, ha körülnézünk. Ehhez azon-

ban, akár csak falról a vakolatot, le kell szednünk a szemünkről a valóságot fedő legfelső réteget.

Nyírán János atya elmondta, korábban is vett már részt családtáborokban, és előfordult, hogy szintén tartott előadásokat, ám eddig ennyi előadással, ilyen intenzív jelenléttel még nem járult hozzá hasonló eseményhez.

Az ötgyermekes édesapa kiemelte, a győri családtáborban kifejezetten tetszett neki, hogy ennyire nyitott, szimpatikus családokkal találkozhatott.

Leitner Veronika



...ezt a mozdonyt Isten vezeti...

ZÁRSZÓ

Digitális formátumban megjelent újságunkban mindannyiunknak közelebb hoztuk a 2019-es győri családtábor képeit, mozzanatait, lélekszíkrait és megélt élményeit. Azoknak is, akik jelen voltak és azok számára, is akik nem. Ismét egy lehetőség volt kisebb és nagyobb csoportban, illetve saját családtagjainkon keresztül is újra felfedezni, megismerni önmagunkat és egymást, tanulni egymástól, és megérezni a másik ember hangulatát, érzéseit. A visszajelzésekből kivilágított, hogy egy olyan szabad közegben lehettünk, ahol egymásra figyelve, egymást elfogadva, egymáshoz alkalmazkodni próbálva kicsik és nagyok, fiatalok és idősek együtt lehettünk Isten tenyerén. Két év, ha úgy vesszük sok idő, ezt különösen a gyerekeinken látjuk, amikor azt osztja meg velünk egy fiatal pár, hogy az első gyermeküket várják, vagy épp az iskolába lépés előtti izgalmakat élhetjük és beszélhetjük meg szülőként egymással. Olyan is rendszeresen megtörténik, hogy már azt újságoljuk el azoknak, akikkel csak 2 évente találkozunk, hogy gyermekeink összeházasodtak. Igen, ő a legkisebb, akit még szoptattam az első családtáborban. Közben pedig szülőként már azt éljük meg, hogy a nyugdíjas évekhez leszünk közelebb. Ilyen a 25 éve tartó családtábor képe: egy nagy ívet, életeseményeket, örömeket és fájdalmakat fog át a kétévenkénti találkozásokban. Vannak, akik először jönnek, és vannak akik már 12. alkalommal... és ha ezt két évente vesszük, már nem kevés idő... Olyan a családpassztorációs összefogás az egyházunkban, mintha egy vonaton ülnénk, melyen nincs kaulauz, így nem kérnek számon, de örülnek nekünk, ha felszállunk, és együtt utazhatunk tovább, még ha csak egy-két megállóra is, vagy ameddig megy ez a vonat, akár leszállás nélkül végigkísérve több generációt.

Ezt a mozdonyt Isten vezeti, mert kicsinyes és önmagát felmagasztaló emberi erőből már rég kisiklott volna. Mi, emberek tervezni jól tudunk, de az élet és a valóság, melyet látunk, az az, ami történik, sokszor függetlenül a mi terveinktől. Ez az a kegyelem, a láthatatlan erő a térben, aminek bátran átadhatjuk magunkat és megengedhetjük, hogy pusztán csak legyen. Itt kezdődik a valódi létezés és kimondhatjuk mindennap - mert már nem tudunk ennél jobbat kitalálni - a legjobb vezetőnknek, hogy Istenem, legyen meg a Te akaratod - bennem, velem, körülöttem és általam!

Kőrösi Edina

TERVEINK:



2019. szeptember 28-án őszi zárándoklatot szervezünk Nagyvázsnyból a tálodi pálos romokhoz és a Kinizsi-forráshoz.

2019. november 17-én őszi randevúra hívjuk a házaspárokat.

A programokról részletes tájékoztatást a későbbiek során a honlapunkon olvashatnak, illetve e-mailben kaphatnak az érdeklődők.

LELKIGONDOZÁS

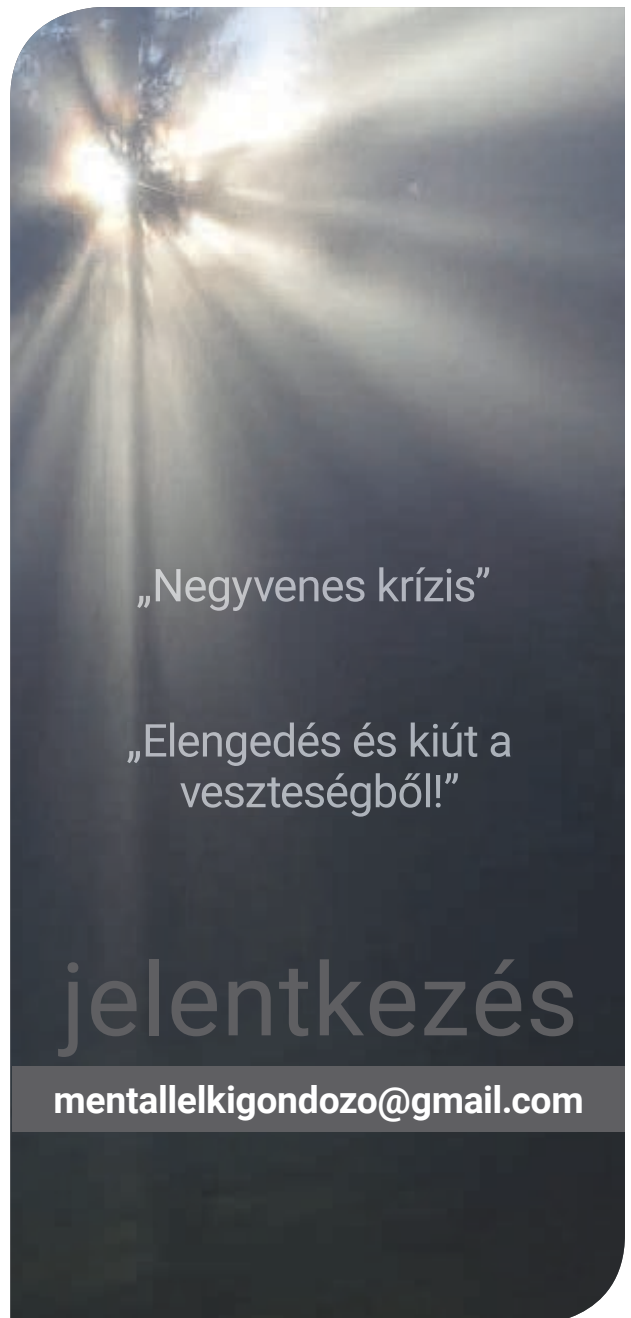
Szeptember végén indul a következő önismereti alapú női lelkigondozói csoportunk

„Negyvenes krízis” címmel!

Kislétszámú, 6-8 fős csoportba várjuk azokat a 35 és 50 év között lévő nőket, életállapottól függetlenül, akik nyitottak önmaguk mélyebb megismerésére. Szívesen osztanák meg tapasztalataikat, küzdelmeiket, elakadásait. Vagy éppen nehezen nyílnak meg, de szívesen kapcsolódnának a ki nem mondott kérdéseikkel másokhoz és szeretnének belső erőforráshoz jutni vagy azt megerősíteni egy bizalommal teli őszinte légkörű csoportban. A csoport tagjai hat hónapon át háromhetente találkoznak. A lelkigondozói csoportba való kerülés előtt egyéni konzultációt tartunk a részletekről. Ez egyben az első találkozási alkalmat is jelenti a csoport moderátorával, amikor az érdeklődők megismerhetik a csoportmunka folyamatát, és ekkor lehet eldönteni a végleges jelentkezési szándékot.

Október végén indul az

„Elengedés és kiút a veszteségből!” témájú lelkigondozói csoportunk. A fentiekhez hasonló ütemezésben, szintén kisebb létszámú lelkigondozói csoportokban történik az elengedés témájának, megélésének vagy képtelenségének a körüljárása, veszteségeink feldolgozása, vagy éppen a feldolgozhatatlanságának az elfogadása, ahova kortól és nemtől függetlenül lehet jelentkezni. Ezt szintén egy egyéni konzultáció és ismerkedés előzimeg, hogy minden jelentkező abba a csoportba kerülhessen, amely a legtesthezálóbb a számára.



„Negyvenes krízis”

„Elengedés és kiút a veszteségből!”

jelentkezés

mentallelkigondozo@gmail.com

Egyéni beszélgetés

Az alábbi szakembereknél lehet jelentkezni:

dr. Fodor János: Rk. pap, pasztorálpszichológus, pár- és családterapeuta

Mobil: 06-30-273-2760

Bálint Bánk: Klinikai gyermekpszichológus, családterapeuta

Mobil: 06-20-770-4755

Berkes János: Klinikai lelkigondozó, pár- és családterapeuta

Mobil: 06-20-770-8253

e-mail: berkes740113@freemail.hu

Kőrösi Edina: Mentálhigiénés lelkigondozó, önismereti tréner, egyéni és csoportos meditációvezető (testgyakorlatok, relaxációs technikák, légzőgyakorlatok)

Mobil: 06-30-872-4413

e-mail: ckedina@gmail.com

REMÉNYFORRÁS

EMBERTÁRS SEGÍTŐ EGYESÜLET

Adószám: 18936609-1-19

A Családunk folyóirat a Veszprémi Érsek-ség és a Reményforrás Egyesület közös kiadásában készül.

Egyesületünk elsősorban szociálisan hátrányos helyzetben élő gyermekeknek és családoknak nyújt segítséget. Feladatunknak tekintjük a lelki problémákkal küzdők gondozását és a családi élet támogatását is.

Kérjük támogassa közhasznú egyesületünket!

Bankszámlaszámunk: Takarékbank Zrt • 72800054 – 10002261



*Az egyház nemcsak látható intézmény,
hanem természetfeletti közösség, misztérium is,
igazi lényegét csak a hit útján lehet megérteni.*

Katus László